

Комунальний заклад Львівської обласної ради
«Львівська обласна універсальна
наукова бібліотека»

ВИДАННЯ З ОСОБЛИВИМИ ОЗНАКАМИ.
Вип. 3. ДАРЧІ НАПИСИ

Наукове дослідження

Львів – 2023

УДК 097(477)+027.53(477.83-25)ЛОУНБ
В 41

Видання з особливими ознаками. Вип. 3. Дарчі написи
[Текст] : наукове дослідження / ЛОУНБ; кер. І. Ю. Лешнівська;
викон. Г. В. Москович; ред. Д. М. Дигас. – Львів, 2023. – 40 с.

© ЛОУНБ, 2023
© НЧ, 2023
© ВУ, 2023

ПЕРЕДМОВА

Книга, прикрашена дарчим написом, є не лише джерелом інформації, але й набуває історичної та культурної цінності, адже власноручний підпис є елементом прояву особистості.

Доба незалежності України, яка стала часом духовного об'єднання світового українства, дала можливість поповнити фонд Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки унікальними друкованими пам'ятками культури. Вагомий внесок зробили діаспорні організації ГО «Союз Українців» Великої Британії (СУБ), РО «Ярокза» («Яворівщина і Околиці Засяння») США і філія Канади (Торонто), Фундація українознавчих студій Австралії, Канадський інститут українських студій (КІУС), а також окремі особи, зокрема Божена та Олег Іванусіви з Торонто, Іванна та Ярослав Іванусіви з Едмонтону, отець-доктор Д. Блажейовський з Італії, отець І. Шевців з Австралії, професори Л. Вертипорох та М. Кейван, видавець Ю. Середяк з Аргентини, М.-Б. Бігус з Торонто.

Збагатили фонди книгозбірні видання з дарчими написами **Уласа Самчука**, передані офіційними розпорядниками його творчої спадщини Оксаною і Ярославом Соколиками; вояка дивізії «Галичина» письменника-мемуариста, маляра **Євстахія Загачевського**. Передали свої книги уродженці Львівщини **Віра Селянська** (псевдонім **Віра Вовк**), письменниця, перекладачка, літературознавець (Бразилія); **о. Василь Прийма** (автонім Цап, псевдо «Чорногора», літературне ім'я **Микола Дяків-Галичко**), поет, воїн УПА, душпастир, стараннями якого церква у Люрді (Франція) стала центром національного і релігійного життя українців з цілого світу; **Олекса Горбач**, мовознавець, славіст, педагог, видавець; **Степан Мудрик** (псевдо «Мечник»), заступник командира воєнної округи УПА ВО «Буг», який фактично започаткував історіографію спецслужб ОУН та УПА; **Юрій-Орест Тарнавський**, письменник, лігвіст.

Всього у бібліотечному фонді відділу україніки ЛОУНБ знаходиться 452 о. д. з дарчими написами. З них:

356 о. д. – колекційні

- 53 о. д. з колекції родини Вертипорохів-Іванусівих увійшло до каталога «Імена, увічніні Бібліотекою», 2009 р., вип. 2
- 243 о. д. з колекції доктора Дмитра Блажейовського з Італії увійшло до каталога «Імена, увічніні Бібліотекою», 2010 р., вип. 3
- 69 о. д. з колекції отця Івана Шевціва з Австралії увійшло до каталога «Імена, увічніні Бібліотекою», 2010 р., вип. 4. Серія «Приватні колекції – читацькій громадськості»

86 о. д. – позаколекційні

- 47 о. д. від 25 осіб, причетних до їхнього творення як автори, співавтори, редактори, упорядники, видавці
- 24 о. д. від поважних інституцій діаспори (Канада, Австралія, Велика Британія, США)
- 13 о. д. від осіб, які не є авторами подарованих видань
- 2 о. д. від сімейних пар

Переважна більшість дародавців – це особи родом зі Західної України (21 особа), з яких двоє львів'ян, десятеро з Львівщини; Східної України (1 особа), п'ятеро осіб українського походження з Європи.

Дарчі написи у різних варіантах за призначенням є дарунком відділу літератури з національного і духовного відродження (так називався відділ україніки до 2016 року). Відділ створений в 1991 році як Львівська обласна спеціалізована бібліотека імені Михайла Павлика – філія Львівської державної (тоді ще) обласної універсальної наукової бібліотеки. Для представників української діаспори він став їхнім куточком в Україні, куди вони могли передавати свої думки, почуття, пережите у вигляді своїх видань і видань інших авторів. Тому і дарчі написи містять саме таку адресу «Бібліотеці діаспорної літератури у Львові».

У мовному розрізі 68 о. д. є українською мовою, 18 о. д. – іноземною, зокрема: польською – 2 о. д., англійською – 14 о. д., словацькою – 2 о. д.; мономовних – 84 о. д., двомовних – 2 о. д., зокрема 1 о. д. – українською і польською мовами, 1 о. д. – українською і чеською мовами.

Географічні межі дарчих написів охоплюють Європу, Канаду, країни Латинської Америки.

Дарчі написи, представлені у цьому виданні, – це оригінальне джерело вивчення історії Бібліотеки, її партнерів, її друзів, шляхів розвитку співробітництва, контактів та й просто людських і професійних взаємовідносин.

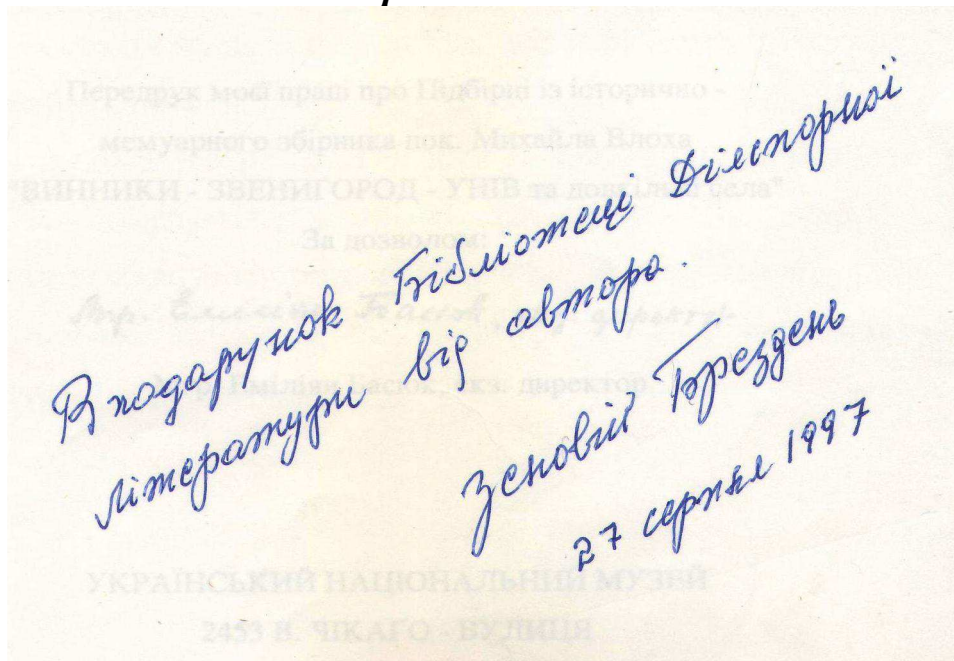
ПРИВАТНІ ОСОБИ – ДАРОДАВЦІ

Зеновій БРЕЗДЕНЬ

(дат народження та смерті не знайдено)

Родом зі села Підбірці (нині Львівського району). У 1944 році перед приходом радянських військ покинув Львів. Україну відвідував у 1992 році. У 1969-1970 рр. допомагав Михайлові Влоху, уродженцю Винник, поручику австрійської армії, січовому стрільцеві, у його праці над історико-мемуарним збірником про Винники «Винники. Звенигород. Унів та довкільні села», виданого в 1970 році в Чикаго (США). Збірник містить статті (розділ VI) про довкільні села, серед яких Підбірці, рідне село З. Брезденя, який, до слова, був серед жертводавців цієї книги (пожертвував 20 \$).

У фонді відділу україніки зберігається 1 о. д. книги З. Брезденя «Підбірці моє рідне село», що є передруком його однойменної праці, поданої у збірник Михайла Влоха, у двох частинах, які були окремими виданнями: одне вийшло друком у Чикаго (США) в 1970 році, друге – у Детройті (США) в 1994 році. Видання суспільного характеру українською мовою з дарчим написом на титульній сторінці, який за змістом належить до свідчення пошани, вдячності і поваги. Шлях передачі невідомий.

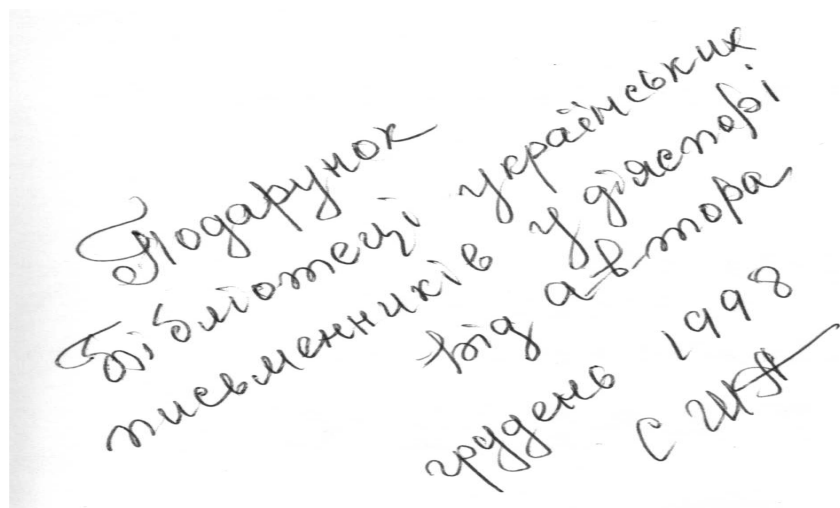

Брездень З. Підбірці – моє рідне село [Текст] : у 2 ч. / З. Брездень. – Чикаго, 1970. – Ч. 1; Детройт, 1994. – Ч. 2. – 28+104 с.

Марія БІЛОУС-ГАРАСЕВИЧ (1918-2004)

Уродженка селища Знам'янка (Кіровоградщина). Письменниця, літературознавиця, критик, журналістка. Вир Другої світової війни 1944 року закинув її до Німеччини, де вона перебувала у таборах для переміщених осіб, а в 1949 році емігрувала до США, де вийшла заміж за Богдана Гарасевича. Подружжя мешкало у Детройті, де Марія Білоус викладала в школі українознавство, друкувалася в часописах «Молода Україна», «Новий шлях», «Вільне слово». Вона є автором понад 150 праць з літературознавства, досліджувала творчість Т. Шевченка, І. Франка, М. Вовчка, М. Коцюбинського, У. Самчука, Б. Лепкого, Д. Стейнбека та багатьох інших. Її називали майстром літературного портрета. Після проголошення незалежності України Марія Білоус очолила Комітет сприяння демократичній пресі в Україні. Вона – членкиня Об'єднання українських письменників «Слово», Національної спілки письменників України (з 1995 р.), лауреатка фонду ім. Т. Шевченка (2003 р.). Померла у місті Стерлінг Гайтс (штат Мічиган, США).

У фонді відділу україніки є її книга вибраних літературознавчих праць українською мовою з дарчим написом на титульній сторінці; за змістом – напис-зізнання у дружбі. Ймовірно, книга надіслана або передана через когось.

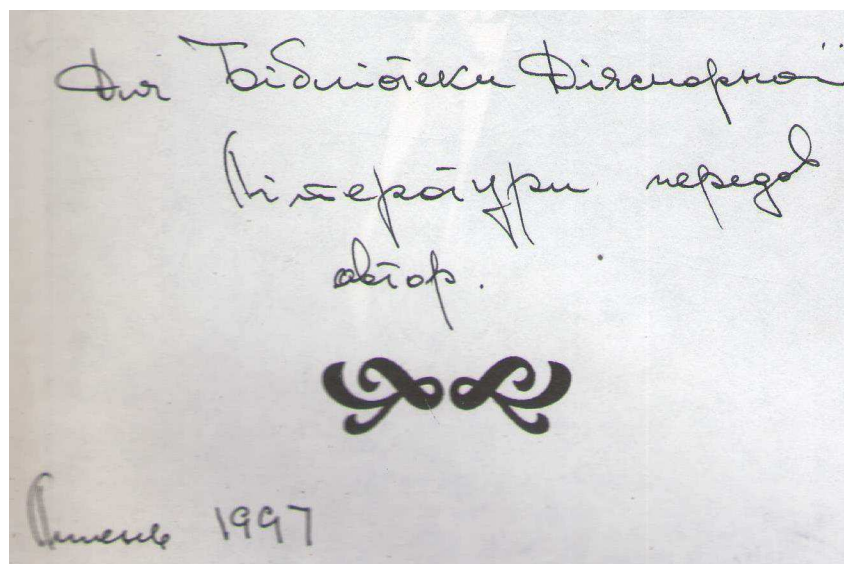

Білоус-Гарасевич М. Ми не розлучались з тобою, Україно [Текст] / М. Білоус-Гарасевич; вступ. слово Я. Славутич. – Детройт, 1952-1998. – 764 с.

Максим ВАЛЬО (1920-?)

Народився у бойківському селі Довге, що на Стрийщині. За фахом – кравець. У вересні 1942 року був призваний до Служби праці – напіввоєнізованого формування, створеного німецькою окупаційною владою в Галичині з українських юнаків для виконання примусових робіт. Потім воював у дивізії «Галичина», перебував у таборах переміщених осіб. Був «не професійним письменником», але «наділеним від природи письменницьким даром» (див. передмову до повісті «Скитальським шляхом»).

Документальна повість М. Валя «Скитальським шляхом» в кількості 1 о. д. українською мовою збагатила фонд бібліотеки в сенсі опису багатьох подій бойківського краю достовірно і надзвичайно скрупульозно. Дарчий напис зроблено на титульній сторінці видання із зазначенням дати передачі його автором («липень 1997 року»). Крім того, напис, який за змістом є свідченням поваги, має друкарський символ-прикрасу у вигляді монограми.

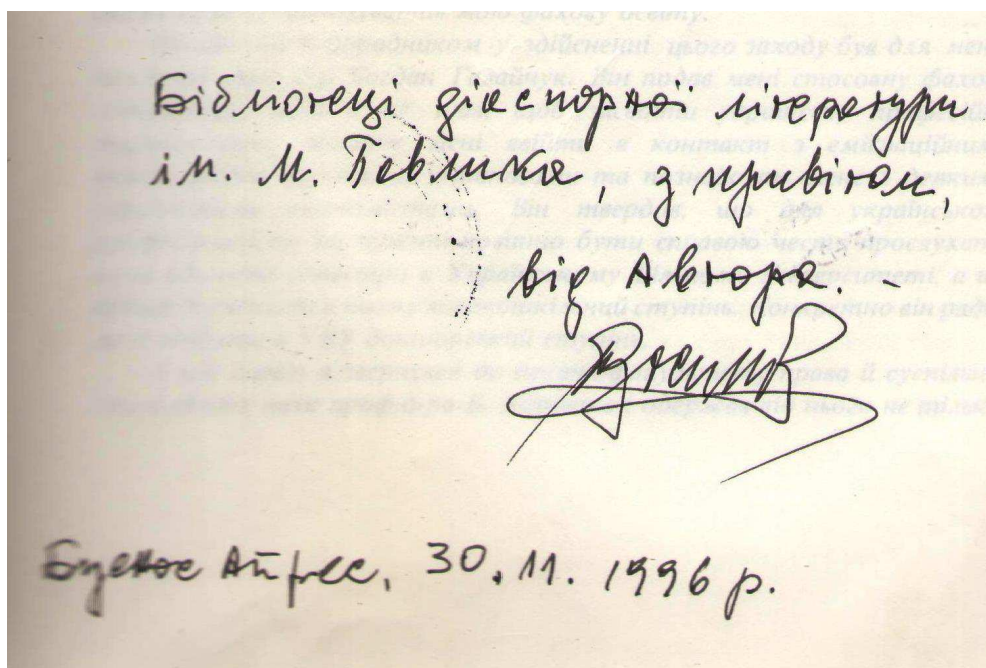

Вальо М. Скитальським шляхом [Текст] : док. повість / М. Вальо. – Арізона, 1997. – 108 с.

Михайло ВАСИЛИК (1928-2017)

Уродженець Бучаччини (Тернопільщина), економіст, історик, соціолог. Доктор економічних наук Українського вільного університету (1976), дивізійник Української Національної армії (першої дивізії «Галичина»). Навчався в Інсбрукському університеті (Австрія, 1949-1950). Після його закінчення емігрував до Аргентини (1950), де навчався в університеті Дж. Кеннеді (1970-1971), Понтифікальному католицькому університеті в Буенос-Айресі (1963). Написав сім книг про історію, економіку та про українців в Аргентині. За книгу з історії України отримав титул доктора *honoris causa* Львівського католицького університету. Помер у Буенос-Айресі.

У фонді зберігається одна книга М. Василика українською мовою про українські поселення в Аргентині з дарчим написом на шмуцтитулі від руки, підписом, зазначенням дати і місця написання. За змістом це – напис-вітання. Ймовірно, видання передане або надіслане бібліотеці іншою особою.

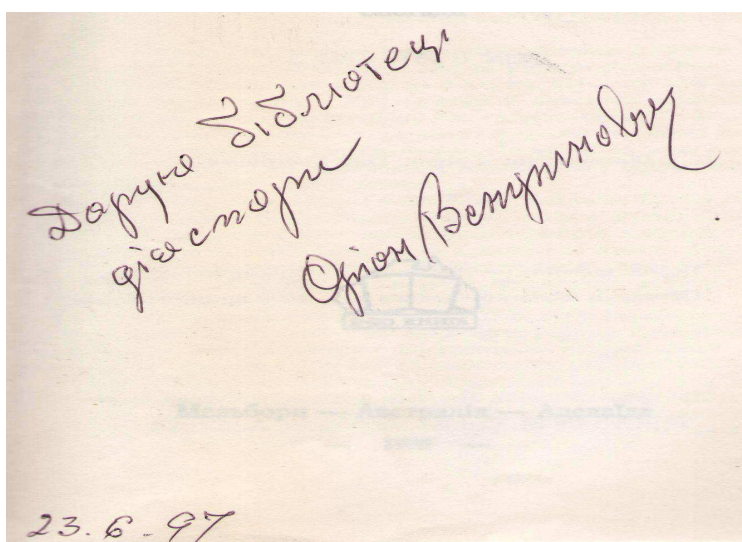

Василик М. Українські поселення в Аргентині [Текст] / Михайло Василик. – Мюнхен, 1982. – 147 с.

Оріон ВЕНГРИНОВИЧ (1922-2012)

Уродженець м. Дрогобича (Львівщина). Архітектор і кооперативний діяч. Навчався у Львівській політехніці (1942-1944), потім у Німеччині (1946-1948), Австралії (1958). З 1948 року проживав у Мельбурні (Австралія). Там же й помер.

У фонді зберігаються три друковані видання українською мовою, з яких в одному дародавець є упорядником, у двох інших – упорядником та видавцем. Два видання на суспільну тематику (спогади), третє – довідкове. Усі з лаконічним дарчим написом від руки, за змістом це – свідчення пошани. У двох виданнях дарчий напис – на титульній сторінці, у третьому – на авантитুলі. Шлях передачі видань бібліотеці невідомий.

Венгринович С. Добровільно [Текст] : спогади / С. Венгринович; упоряд. О. Венгринович. – Перевид. – Мельборн: Друкарня Миколи Цюрака, 1990. – 206 с.

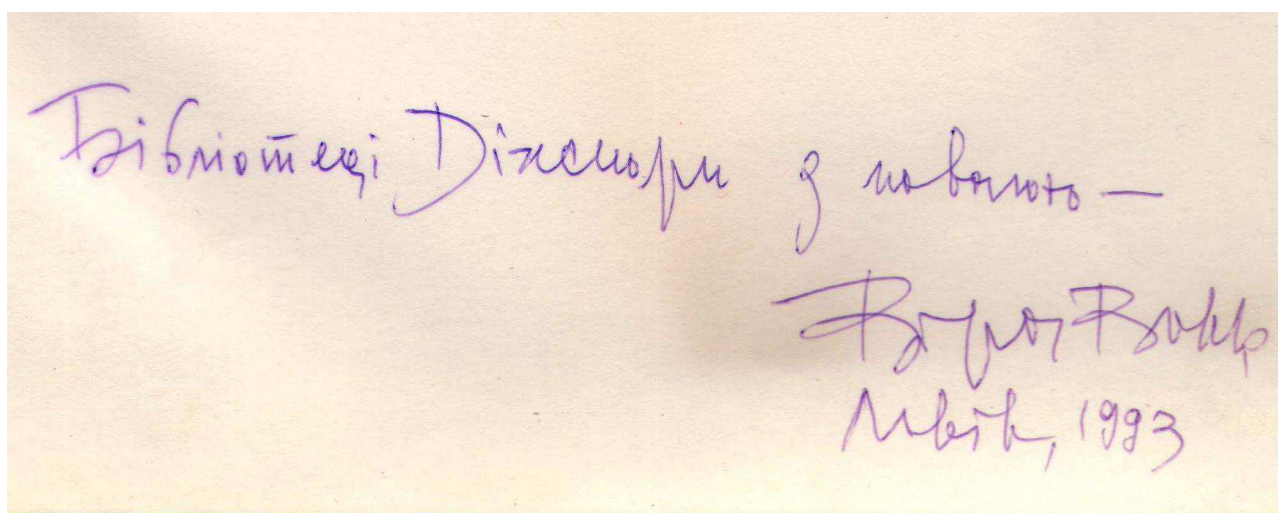
Венгринович С. Моя рідня [Текст] : спогади / С. Венгринович, упоряд. О. Венгринович. – Перевид. з допов. – Мельборн, 1994. – 118 с.

Пласт у Вікторії [Текст] : хронолог. показчик діяльності пластової станиці / упоряд. О. Венгринович. – Мельборн, 1996. – [74] с.

Віра ВОВК (Віра Селянська, 1926-2022)

Родом з Борислава (Львівщина). Українська та бразильська письменниця, перекладачка, літературознавиця, науковець; писала українською, німецькою і португальською мовами, мешкала в Бразилії; членкиня літературної спілки «Нью-Йоркська група». Лауреатка літературних премій ім. І. Франка (Чикаго, США – 1957, 1979, 1982; Київ, Україна – 1990), «Благовіст» (Україна, 2000), Національної премії імені Т. Шевченка в галузі літератури (Україна, 2008), Міжнародної літературної премії ім. І. Кошелівця (2012). Померла і похована в Ріо-де-Жанейро (Бразилія).

У фонді бібліотеки зберігається художня книга (1 о. д.) українською мовою з дарчим написом від руки на титульній сторінці видання, за змістом цей напис є свідченням пошани, вдячності і поваги. Віра Вовк у 1993 році відвідувала Львів, де колись навчалася у гімназії. Під час відвідин вона активно популяризувала українську культуру та мову, виступаючи з літературними доповідями, лекціями на авторських вечорах. Тому можна припустити, що цю книгу авторка подарувала саме після одного з її літературних вечорів у стінах ЛОУНБ.

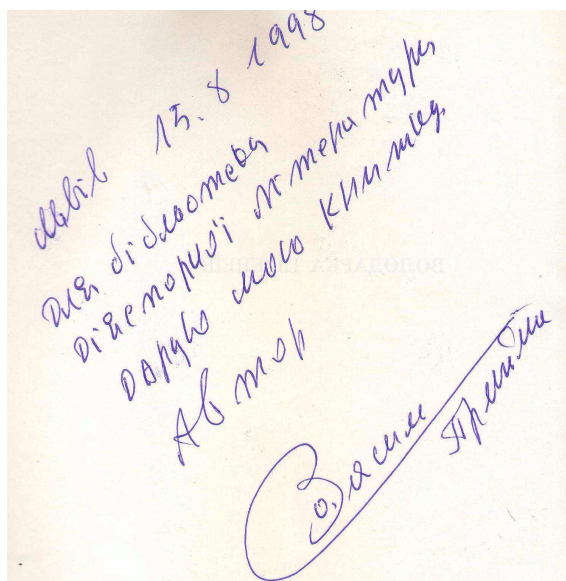

Вовк В. Казка про вершника = Contodocavaleiro = Marchenvom Reiter [Текст] / В. Вовк. – Ріо-де-Жанейро; Нью-Йорк, 1992. – 35 с.

Микола ГАЛИЧКО
(отець Василь Прийма, 1914-2004)

Микола Галичко або Микола Дяків-Галичко (автонім Микола Цап) – уродженець с. Бачів (Львівщина). Воїн і поет УПА, був у відділі пропаганди під псевдом Чорногора; один з організаторів військової школи у Поморянах. У 1941 році у Львові був арештований гестапо, звільнений завдяки клопотанню митрополита Андрея Шептицького. Після війни у Німеччині закінчив духовну семінарію, а в 1950 році був рукопокладений в сан священника владикою Кир Іваном Бучком. Ініціатор встановлення пам'ятника Т. Шевченку в Тулузі (Франція), побудови в Люрді (Франція) храму Пресвятої Діви Марії, спорудження каплиці «Вівтар України» в кафедральному костелі «Розер». Його стараннями церква в Люрді стала центром національного і релігійного життя українців, місцем паломництва. Упродовж 1994-1999 років о. Василь відвідував рідну землю. У липні 1997 року як головний фундатор брав участь в урочистому посвяченні церкви Івана Хрестителя у Бачеві. Помер у Франції. Похований, за заповітом, у рідному селі Бачеві Перемишлянського (нині Львівського) району.

У фонді зберігаються дві збірки релігійної поезії М. Галичка українською мовою з дарчим написом від руки, вміщеним на авантитулі першої та форзаці другої одиниць збереження. За змістом – це знак пошани, вдячності і поваги. Видання подароване безпосередньо автором.

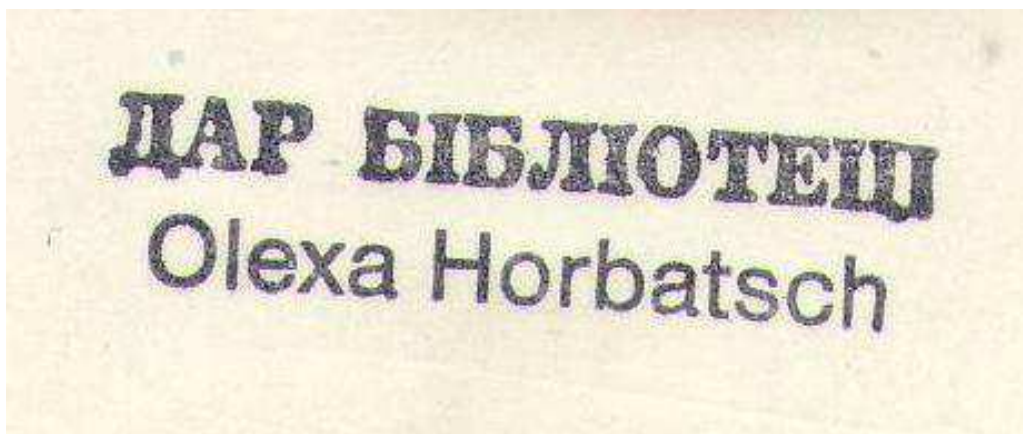
=====
Галичко М. На схилах гір Карпат і Піренеїв [Текст] / М. Галичко. – Тулуза; Париж, 1975. – 409 с.

=====
Прийма В. Володарка Піренеїв [Текст] / о. Николай Василь Прийма. – Тулуза; Париж, 1964. – 78 с.

Олекса ГОРБАЧ (1918-1997)

Народився у селі Романові на Перемишлянщині. Як активіст українського студентського руху у 1939 році був ув'язнений, перебував у львівських Бригідках. У 1943 році з дивізією «Галичина» емігрував до Чехословаччини, Словенії, відтак опинився у Німеччині. Мовознавець, славіст, педагог, видавець. Професор університету у Франкфурті-на-Майні, Українського вільного університету у Мюнхені, Українського католицького університету в Римі, дійсний член НТШ. Серед численних праць – перше дослідження українського аргю: його типи, походження, шляхи творення та функціонування. Помер у місті Райхельсгайм-Берфурт (Німеччина).

У фонді зберігається праця з літературознавства з післясловом дародавця. Напис вміщений на титульній сторінці видання, за змістом є свідченням пошани, вдячності і поваги, за формою – штампик «Дар бібліотеці» (українською мовою), ім'я і прізвище (латинкою).

Нариси історії української літератури й критики [Текст] : фотопередрук / післяслово О. Горбача. – Мюнхен, 1994. – [577] с.

Владислав ГРЕШЛИК (1953)

Народився у місті Свидник (нині Словаччина). Український мистецтвознавець, дослідник іконопису, зокрема Карпатського регіону, організатор виставок, пленерів, упорядник каталогів до виставок українських і словацьких митців ХХ ст.

У фонді бібліотеки зберігаються чотири книги В. Грешлика, три з них – мистецької тематики, одна – з мовознавства; дві українською, дві – словацькою мовами. У двох книгах дародавець є автором, у двох інших – співавтором. Усі видання зі стандартним дарчим написом від руки, підписом, зазначенням дати та місця перебування митця в момент дарування. Дарчий напис вміщений на титульній сторінці двох іншомовних видань і на авантитулі двох одиниць друку українською мовою. За змістом напис є свідченням поваги дарувальника до бібліотеки (вказано місце і дата дарування).

Грешлик В. Галерея ім. Дезидерія Миллого Музею української культури у Свиднику [Текст] : путівник / В. Грешлик. – Свидник: Східнословачке видавництво, 1989. – 127 с.

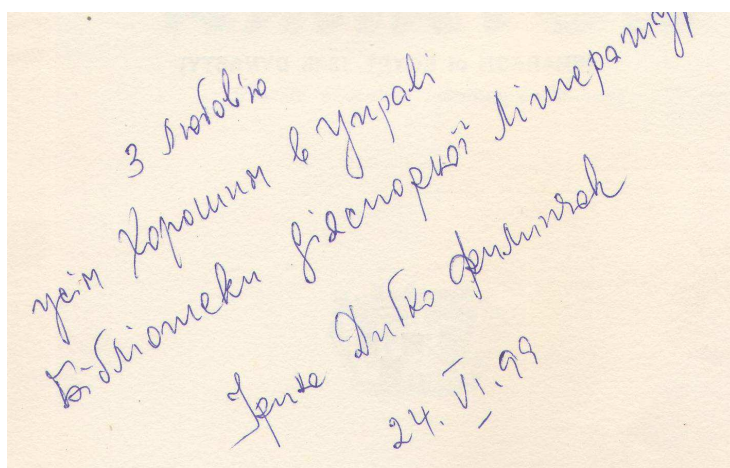
Грешлик В. Красназавчий словник русинів-українців. Пряшівщина [Текст] / В. Грешлик. – Вид. 1-ше. – Пряшів, 1999. – 501 с.

Greslik V. Ikony Sarisskego muzea v Bardejove = Icons of the Saris Vuseum at Bardejov [Tekst] / V. Greslik. – Bratislava: Ars Monument, 1994. – 95 s.

Ірина ДИБКО-ФИЛИПЧАК (1925-2012)

Народилася у селі Більшівці (нині Івано-Франківщина). Письменниця, перекладачка, критик, музикантка, членкиня управи Міжнародного ПЕН-клубу. У 1950 році переїхала до США, вчителювала у Пассаїку (Нью-Джерсі). Майстриня вишивки, гаптування, пошиття одягу. Доклала багато зусиль та коштів до популяризації творчості Івана Филипчак. Крім української, володіла англійською, німецькою, польською, російською та латинською мовами. Померла у містечку Потомак (штат Меріленд, США).

У фонді зберігаються три книги поезій І. Дибко-Филипчак українською мовою з дарчим написом від руки. Дві з них, «Гільгамеш» і «Ахнатон», є унікальним переспівом-перекладом у віршованій формі найдавнішого епосу. Дарчий напис міститься на титульній сторінці першого і третього видань і на форзаці – другого. За змістом це напис-вітання.

Дибко І. Ахнатон [Текст] : поема з життя древнього Єгипту / І. Дибко. – Буенос-Айрес: Вид-во Юліяна Середяка, 1986. – 67 с.

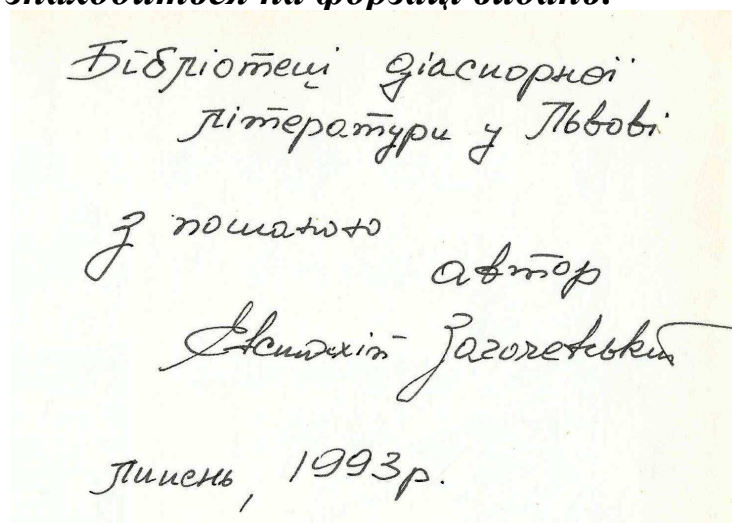
Дибко І. Гільгамеш [Текст] : поема / І. Дибко. – Потомак, 1987. – 95 с.

Дибко І. На перехресті років [Текст] : поезії й драми / І. Дибко. – [Б.м.], 1982. – 124 с.

Євстахій (Євген) ЗАГАЧЕВСЬКИЙ (1919-1998)

Львів'янин. Український письменник, мемуарист, маляр. У 1944-1945 рр. – вояк гренадерської дивізії «Галичина», де мав підстаршинський ступінь старшого десятника. З дивізією пройшов через Словаччину і Словенію до Австрії. По закінченні війни відбув три роки англійського полону. Перебував у таборі в Рюміні (Італія). Після звільнення у 1949 році емігрував до США, де працював в українських аматорських театрах. У Рочестері, де проживав, організував історико-мистецький архів. Також працював як графік, зокрема оформляв видання Братства колишніх вояків 1-ї дивізії УНА, власні твори, створив серію шаржів на дивізійну тематику. Помер у Рочестері (США). Автор повісті «Львівська братія» (1961), книг «Спогади фронтовика» (1952), «Белярія – Ріміні – Англія» (1968), «Її регіт не лякав» (1975), окремих видань.

У фонді відділу україніки зберігаються 4 о. д. (3 назви) Є. Загачевського українською мовою з дарчим написом від руки. У двох одиницях друку дарчий напис за змістом є відгуком на певну подію – до 50-ліття створення дивізії «Галичина». Є. Загачевський був у Львові на відзначенні 50-ліття створення дивізії «Галичина», відвідав ЛОУНБ і подарував їй свої книги з дарчим написом. Дата дозволяє говорити про те, що дарування відбулося в липні 1993 р. Дарчий напис знаходиться на форзаці видань.

Бібліотеці гіаскорної
літератури у Львові

з пошаною автор

Євстахій Загачевський

липень, 1993р.

Для Бібліотеки
Дясувної Літератури

автор
Євдоким Загачевський

БЕЛЯРІЯ
РІМІНІ
АНГЛІЯ

У 50-мітє сьвєтє
Дивізії "Тамизія"

Лист

21-мітє
199р.

Загачевський Є. Спогади фронтовика: одисея сірого «коляборанта» [Текст] / Є. Загачевський. – Мюнхен: Вид-ня Братства кол. вояків 1-ї Укр. Дивізії УНА, 1952. – 238 с.

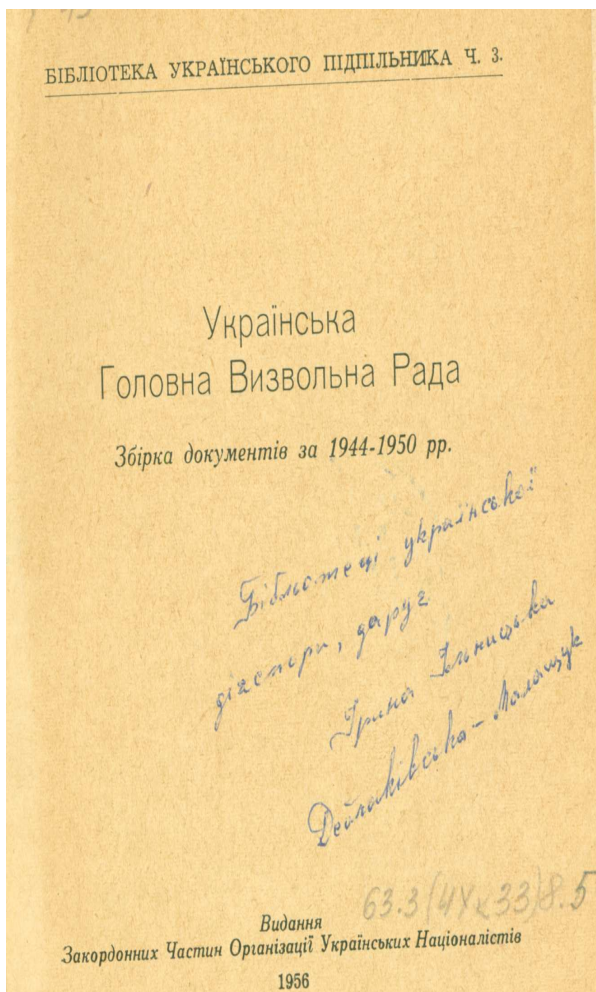
Загачевський Є. Львівська братія [Текст] : повість пережитого / Є. Загачевський. – Торонто: Накладом Братства кол. вояків УНА, 1962. – 200 с.

Загачевський Є. Белярія – Ріміні – Англія [Текст] : репортаж-спогад / Є. Загачевський. – Мюнхен: Вид-во Братства кол. вояків 1-ї Укр. Дивізії УНА, 1968. – 319 с. – (Бібліотека «Листки Червоної Калини»).

Ірина ІЛЬНИЦЬКА-ДЕЙЧАКІВСЬКА-МАЛАЩУК

Дружина Романа Малащука, чільного діяча націоналістичного руху, що входив до штабу похідних груп на чолі з В. Куком, організатора Південної похідної групи, громадсько-політичного діяча, співзасновника і першого голови (1949-1975), почесного голови (від 1975 р.) Ліги визволення України, члена секретаріату Світового конгресу вільних українців (1973-1983), співзасновника, члена дирекції і редакції видавництва «Гомін України» (Торонто, Канада).

У фонді зберігається вісім видань на тему національно-визвольного руху з дарчим написом І. Ільницької-Дейчаківської-Малащук від руки. На шести з них зазначена дата «1992 р.», на двох – «1998». Дарчі написи, вміщені на титульних сторінках видань, авторства не пані Ірини.

Українська Головна Визвольна Рада
[Текст] : зб. док. за 1944-1950 рр. –
[Б. м.] : Видання Закордонних
Частин Організації Укр.
Націоналістів, 1956. – 355 с.

ОУН в світлі постанов Великих
Зборів, Конференцій та інших
документів з боротьби 1929-1955 р.
[Текст] : зб. док. / ЗЧ ОУН. –
[Б. м.], 1955. – 372 с. – (Бібліотека
Українського Підпільника; ч. 1).

Большевизм і визвольна боротьба
[Текст] : зб. ст. / ЗЧ ОУН. –
[Б. м.], 1957. – 460 с. – (Бібліотека
Українського Підпільника; ч. 5).

Тадей КАРАБОВИЧ (1959)

Польський та український поет, перекладач, педагог, літературознавець, кореспондент газети «Наше слово» (Варшава), головний редактор щорічника «Український літературний провулок» (Польща). Друкується і в українських часописах. Автор книг про українську культуру і церкву, член Національної спілки письменників України, заступник голови Варшавського гуртка Об'єднання українців у Польщі, засновник Етнографічного музею Підляшшя, опікується могилами українців – учасників визвольних змагань 1917-1921 рр., зокрема сотника Армії УНР Л. Рибчинського, підстаршини П. Вознюка.

У фонді зберігаються дві збірки поезій Т. Карабовича українською і польською мовами. Перша – збірка віршів українською мовою з лаконічним дарчим написом від руки з датою і місцем дарування. За змістом – це напис-свідчення прихильності її автора до бібліотеки.

Для бібліотеки

діаспорної літератури

автор Тадей Карабович

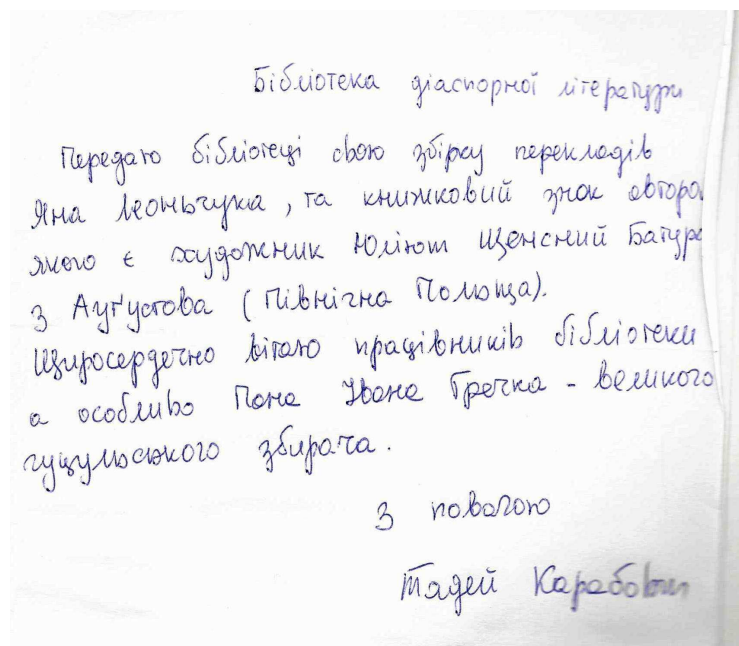
8.04.1998. Львів.

ТИРСА

Варшава 1997

Карабович Т. Що стою за стіною споминів [Текст] / Т. Карабович. – Варшава: Тирса, 1997. – 138 с.

Друга – збірка поезій, перекладених з української мови на польську Іваном Леончуком, з розлогим дарчим написом-вітанням для працівників бібліотеки і її фундатора, тепер уже славної пам'яті Івана Гречка. Написи вміщені на титульній сторінці книги українською мовою та на звороті обкладинки видання польською мовою.

=====
Karabowycz T. Juz dzien sie nachylil do czterech krancow swiata [Tekst] : wiersze / Tadej Karabowycz; przeklad z jezyka ukrainskiego Jan Leonczuk. – Lublin, 2004. – 157 s.

Марія-Адріана КЕЙВАН-КРУПСЬКА (1914-2002)

Народилася у селі Задубрівці на Івано-Франківщині. Лікарка, українська письменниця (прозаїк, мемуарист), громадська діячка української діаспори; дружина графіка, живописця, мистецтвознавця, дійсного члена НТШ Івана Кейвана. З України виїхала в 1944 році. Опинилася в Марієнбаді (Судети), працювала лікарем у таборах для переміщених осіб у Баварії, у таборі Міттенвальд. В 1949 р. емігрувала до Канади, поселилася в Едмонтоні. Була в Організації українців Канади,

членкинею НТШ. Почала друкуватися в 1950-х роках. З 1997 року мешкала в пансіонаті (Монреаль). Померла і похована в Едмонтоні (Канада).

У фонді зберігаються шість видань (3 назви) українською мовою дародавиці: чотири повісті М.-А. Кейван-Крупської (2 назви) та остання частина (2 о. д; 1 назва) машинопису найбільшої праці І. Кейвана «Історія українського мистецтва» – «Українські мистці поза Батьківщиною», до якої вона написала передмову. Дарчий напис зроблено на титульних сторінках усіх подарованих видань від руки, є підпис, але дати та місця його появи немає. За змістом цей напис є свідченням пошани до бібліотеки.

Кейван І. Українські мистці поза Батьківщиною [Текст] / І. Кейван; ред. Я. Харчун; авт. передм. М.-А. Кейван. – Едмонтон; Монреаль, 1996. – 227 с.

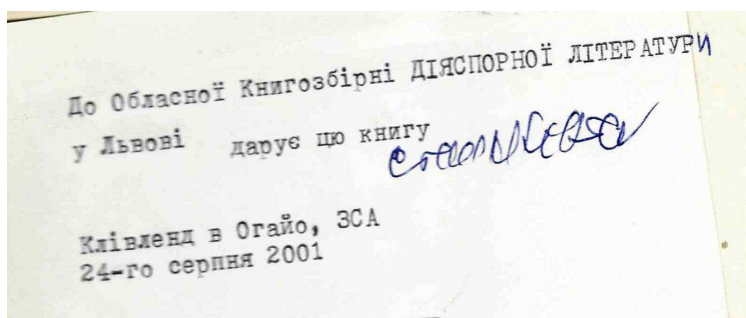
Кейван М.-А. Карвандель [Текст] : повість / М.-А. Кейван. – Едмонтон, 1971. – 232 с.

Кейван М.-А. Пливе-шумить ріка [Текст] : повість / М.-А. Кейван. – Едмонтон, 1985. – 330 с.

Степан КІКТА (1918-2005)
(псевдоніми Олесь Черко, Спакуняк та ін.)

Народився в с. Унятичі (Львівщина). Громадський діяч, редактор, видавець, науковець. Член НТШ, Українського історичного товариства, мирового суду Українського патріархального світового товариства. Голова Українського кооперативу, очільник Українського музею-архіву ім. Л. Бачинського у Клівленді, почесний член української бібліотеки в Детройті, голова Української кооперативи в Нью-Йорку, співробітник Енциклопедії українознавства, колекціонер, філателіст, укладач каталогу державних грошей України (кн. «Державні гроші України 1917-20 рр.»). Почесний громадянин міста Дрогобича. Велику особисту бібліотеку і цінну колекцію марок передав музеєві «Дрогобиччина». Помер і похований у м. Клівленді (США).

У фонді є три видання українською мовою: 2 о. д. релігійної тематики, 1 о. д. з нумізматики. Дарчі написи на двох виданнях релігійної тематики виконані машинописним текстом і наклеєні на книжкове полотно на подовгастій паперовій наліпці розмірами 76x30 мм та 76x125 мм, на яких є підпис від руки, дата та місце проживання дародавця. На виданні з нумізматики є лаконічний напис від руки і дата «2000 р.». Дарчий напис одного видання вміщений на форзаці, двох інших – на авантитулі. За змістом вони є виявом поваги дародавця до бібліотеки, хоча і не його авторства.

Прах Б. Слава во вишніх Богу [Текст] / Б. Прах. – Варшава: Укр. архів, 1996. – 159 с.

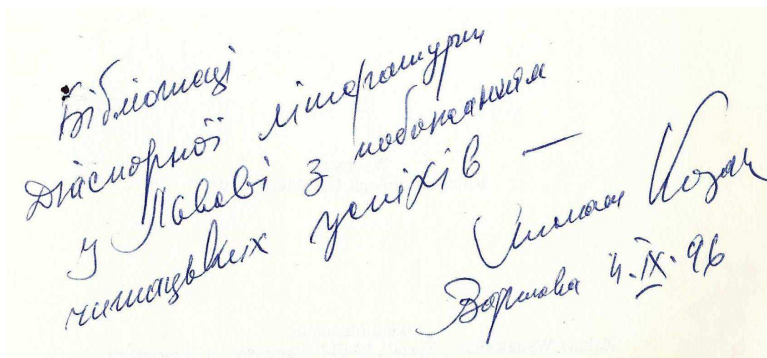
Українська молодь Христові: пропам'ятна книга [Текст] : док. збірник 1933-1988 рр. / упоряд. М. Грушкевич; УКУ. – Рим, 1991. – 466 с.

Гнатишак М. Державні гроші України 1917-1920 років = Paper money of Ukraine [Текст] : ілюстр. іст.-іконограф. нарис / М. Гнатишак. – Клівленд, 1973. – 356 с.

Стефан КОЗАК (1937)

Український і польський вчений-українознавець, голова Асоціації українців у Польщі, один з організаторів Міжнародної асоціації українців, голова Польського українознавчого товариства, голова НТШ в Польщі, іноземний член НАН України, дійсний член Української вільної академії наук (Нью-Йорк).

У фонді зберігається другий том двомовного видання (польською і українською мовами) суспільної тематики з дарчим написом-побажанням від руки на титульній сторінці видання, підписом і зазначенням місця і дати його написання «Варшава. 4.IX.96». Шлях надходження книги невідомий.

Інформація
дійсності літературної
у Павлові з побажанням
чищення усіх —
Стефан Козак
Варшава 4.IX.96

=====
Варшавські українознавчі
записки = Warszawskie
Zeszyty Ukrainoznawcze
[Текст]. Т. 2. Польсько-
українські зустрічі / за
ред. С. Козака. — Варшава,
1994. — 240 с.

Ярослав КУЛИНИЧ (1926-2007)

Народився в селі Вага на Тернопільщині, навчався в гімназії та торговій школі в Бережанах. Після Другої світової війни закінчив курси кіномистецтва у Мюнхені (Німеччина) і в Аделаїді (Австралія), університет в Нью-Йорку (США). Кінорежисер-документаліст, багато подорожував, знімаючи хроніку життя української діаспори в Аргентині, Канаді, США, Австралії. Упродовж довгих років створював історичну кінокартину «Україна в огні». Заснував власну кіностудію у Йонкерсі. Помер у Нью-Йорку.

У фонді зберігається одна книга Я. Кулинича українською мовою мистецької тематики з дарчим написом-вітанням на титульній сторінці видання, який за формою є поєднанням штампу з рукописним текстом. Шлях отримання видання невідомий.

На записку:
 Закарпатські бібліотеки у Львові,
 автор.
 Ярослав Кулинич
 Нью-Йорк, 10 серпня 1997р.

Кулинич Я. Фільмова творчість Ярослава Кулинича [Текст] / Я. Кулинич; передм. Л. Полтави. – Нью-Йорк, 1994. – 448 с.

Анна ЛЕСЬКІВ-КІТ
 (дат народження та смерті не знайдено)

Народилася в селі Корчмин, що біля Белза (Львівщина), у сім'ї воїна УГА; закінчила українську торговельну школу у Белзі, емігрувала до Канади.

У фонді зберігається одна книга А. Леськів-Кіт. Дарчий напис-вітання від авторки [та її брата] розміщений на титульній сторінці книги із зазначенням авторства видання, його назви та призначення «Відділ діаспорної літератури ЛОУНБ. п. Л. Рудик» (його колишня завідувачка).

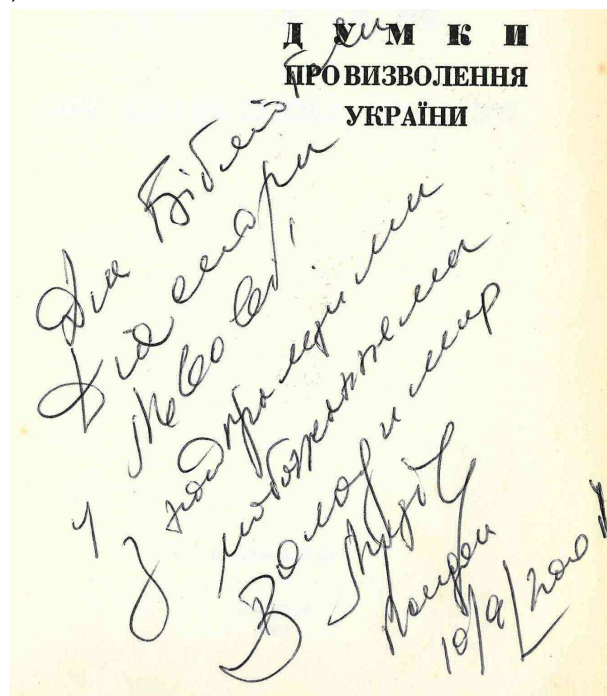
Анна Леськів-Кіт
Закерзонські долі
 Спогад про село Корчмин
 За редакцією
 Мирослава Іваника
 Відділ діаспорної літератури
 ЛОУНБ =
 м. Л. Рудик
 Дарують авт. Анна Леськів-Кіт
 та Михайло Леськів
 26 серпня 2003 року.
 Торонто 2002 *Леськів*

Леськів-Кіт А.
 Закерзонські долі. Спогад про село Корчмин [Текст] / А. Леськів-Кіт; за ред. М. Іваника. – Торонто, 2002. – 396 с.

Володимир ЛУЦІВ (1929-2019)

Бандурист, концертний співак (тенор), виконавець дум, автор статей про бандуру. У 1944 році емігрував з України, з 1958 року проживав у Лондоні. Організатор концертних програм до 100-ліття від дня народження патріарха Йосифа Сліпого та повернення до Львова блаженнішого кардинала Любачівського. Засновник благодійного культурно-мистецького фонду ім. В. Луціва в Надвірній (2002), який опікується талановитою молоддю Прикарпаття. Нагороджений премією ім. В. Винниченка, орденами «За заслуги» III (2001) і II ступенів (2008) та ін.

У фонді бібліотеки зберігаються дві книги суспільної тематики українською мовою з дарчим написом-побажанням від руки, підписом, датою «10.9.2001», місцем написання «Лондон». Дарчий напис вміщений на авантитулі кожного з видань авторства не В. Луціва.

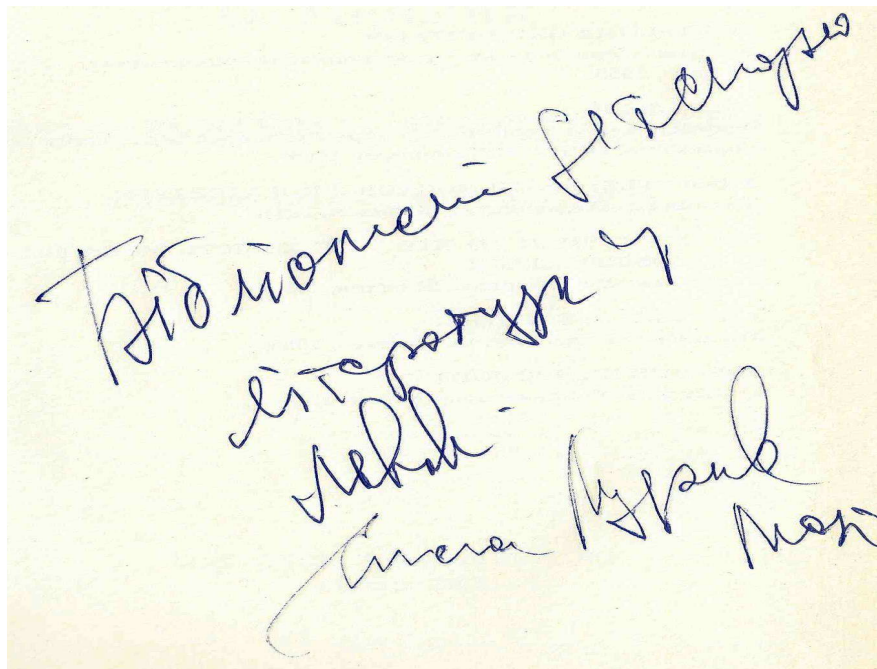
Мироненко М. Думки про визволення України [Текст] / М. Мироненко. – Лондон, 1967. – 199 с.

Шифрін А. Четвертий вимір [Текст] / А. Шифрін. – Мюнхен: Сучасність, 1973. – 431 с.

Степан МУДРИК-МЕЧНИК (1919-2004)

Народився в селі Криве (Львівщина). Письменник, публіцист. Заступник командира воєнної округи УПА ВО-2 «Буг» (псевдо «Мечник»), в'язень німецьких концтаборів, керівник розвідки ЗЧ ОУН (з 1951 р.), голова Головної ради ОУН, заступник президента Світового конгресу вільних українців (СКВУ) в Європі. Помер у місті Новий Ульм (Німеччина).

У фонді зберігаються дві книги роздумів українською мовою про український національно-визвольний рух з дарчим написом від руки на авантитулі видань, який за змістом є написом-зізнанням у дружбі.

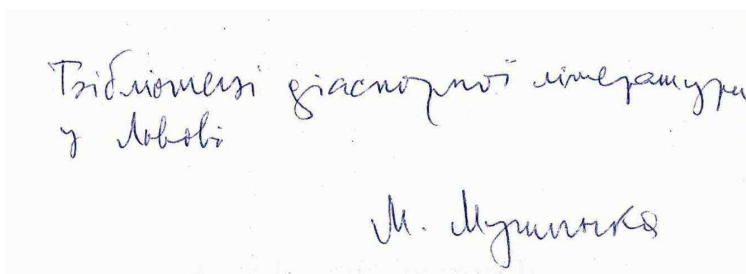
Мечник С. Вивчаймо ворога [Текст] : доп., лекції, роздумування і спомини / С. Мечник. – Мюнхен, 1989. – 317 с.

Мечник С. Роздумую, пригадую [Текст]. Ч. 3. 1954-1973 : спогади / С. Мечник. – Мюнхен, 1985. – 282 с.

Микола МУШИНКА (1936)
(псевдоніми Микола Вірук, Микола Гнатюківський,
Микола Пастушенко, Петро Ігорчук та ін.)

Народився в селі Курів Бардіївського округу (Східна Словаччина, Пряшівщина). Словацький фольклорист та українознавець, мистецтвознавець, літературознавець, бібліограф, доктор філологічних наук, дослідник лемківського фольклору в Югославії, Румунії, Польщі, Україні, Західній Чехії та Моравії і українсько-словацьких літературних зв'язків; член Міжнародної комісії з дослідження національної культури Карпат та Балкан, дійсний член НТШ, Президент НТШ у Словаччині, голова Асоціації українців у Словаччині, іноземний академік Національної академії наук України.

У фонді зберігаються чотири видання українською мовою – довідкове (його авторства); з питань мистецтва (українською та чеською мовами), на суспільну і релігійну тематику, до яких причетний дародавець як автор, співавтор, редактор і видавець, з дарчими написами від руки – зізнаннями у дружбі, виконаними на форзаці книг.

Мушинка М. Колеса кру-
тяться... [Текст]. Книга
друга : бібліографія /
М. Мушинка. – Пряшів:
Карпати, 1998. – 125 с.

Науковий збірник Музею українсько-руської культури у Свиднику = Vedeckyzborník Muzeaukrajínsko-rusínskej kultury vo Svidniku [Текст] / М. Мушинка [та ін.]; голов. ред. та упоряд. М. Сополіга. – Вид. 1-ше. – Пряшів, 2001. – Т. 22. – 511 с.

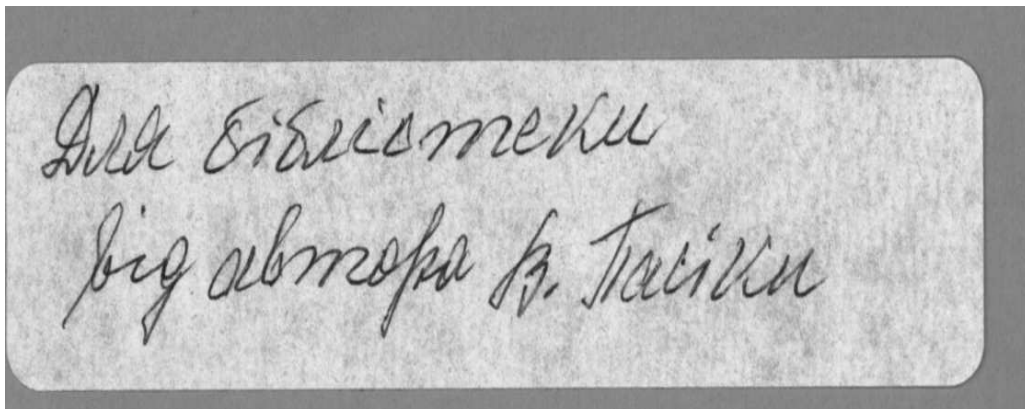
Карплюк С. Історія Русі-України [Текст] : поет. розповідь / С. Карплюк; за заг. ред. М. Мушинки. – Пряшів, 2001. – 95 с.

Тереля Й. Нарис історії російського католицизму східного обряду [Текст] / Й. Тереля; авт. передм. Р. Даниляк; вид. М. Мушинка. – Торонто; Пряшів, 2001. – 78 с.

Володимир ПАСІКА (1909-1998)

Народився в селі Остальці (Тернопільщина). Лікар-психолог, письменник, громадський діяч; доктор медицини (1936), член Українського лікарського товариства Північної Америки, НТШ, Польського лікарського товариства, Української академії мистецтв і науки в Канаді, Об'єднання українських письменників «Слово», дійсний член Української вільної академії наук, учасник Світового конгресу психіатрів у Югославії (1970), критик дарвінізму та фрейдизму. Помер і похований у місті Буффало (США).

У фонді зберігаються дві праці В. Пасіки українською мовою з психології з лаконічним дарчим написом від руки і підписом на приклеєній наліпці у вигляді прямокутника розміром 85x21 мм з ледь заокругленими кутами. Наліпки з дарчим написом розміщені на форзаці кожного з видань.

Пасіка В. Думки і тіло [Текст] / В. Пасіка. – Торонто, 1976. – 241 с. – (Канадське НТШ, 1976. – Т. XVII).

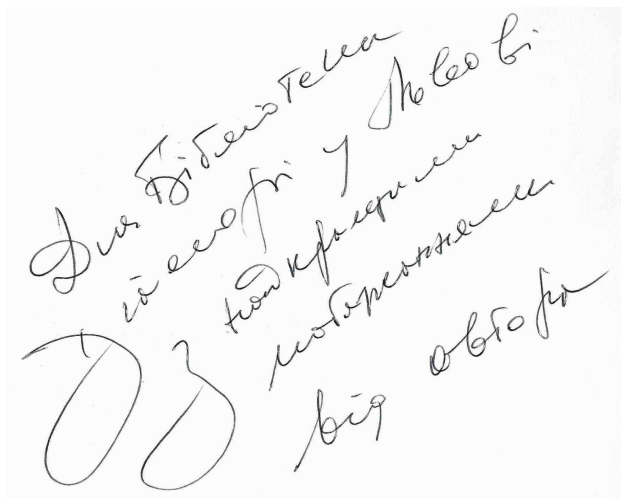
Пасіка В. Тіара продана [Текст] : рефлексії і конклюдії / В. Пасіка. – Торонто, 1983. – 346 с.

Юрій ПАСТЕРНАК

(дат народження та смерті не знайдено)

Народився у селі Добровідка Коломийського повіту (нині Івано-Франківщина); в'язень п'яти німецьких концтаборів, зокрема Аушвіцу та табору смерті Берген-Бельзен; 1949 року виїхав до США; «непрофесійний» письменник, власник мотелю та курорту.

У фонді зберігається одна книга українською мовою Ю. Пастернака суспільної тематики з дарчим написом-вітанням від руки, розміщеним на авантажурі видання.

Пастернак Ю. Крізь комин на волю [Текст] : спомини в'язня нім. концтаборів / Ю. Пастернак; авт. передм. М. Радзикевиц. – [Б. м.], 2000. – 243 с.

Войцех ПЙОТРОВСКИ

Громадський діяч, історик-аматор, учасник XVIII Форуму видавців у Львові (2011) від Польщі, автор книги з історії українського спортивного руху 1868-1944 років на теренах Перемишльської землі.

У фонді відділу є 1 о. д. польською мовою з дарчим написом від руки – свідченням пошани до ЛОУНБ, розміщеним на авантажурі видання.

Львівський обласний
універсальний науковий
бібліотеці від автора

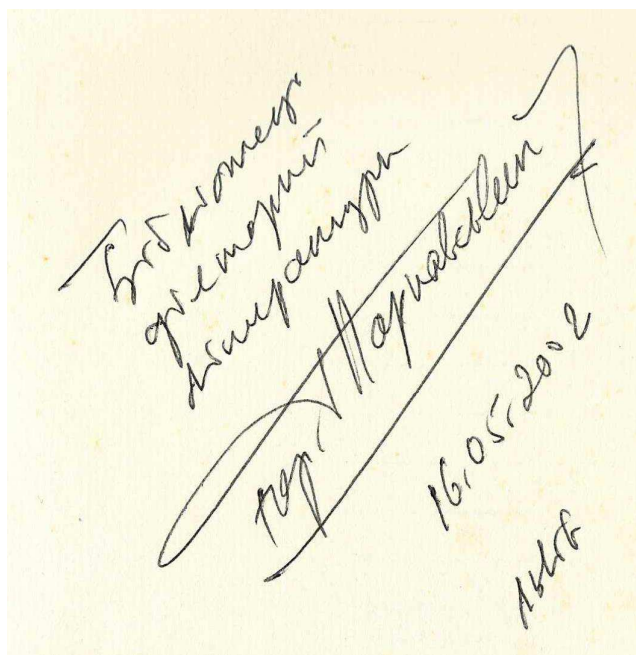
18.09.2011р. Войцех Пешчівський

Piotrowski W. Od «Siczy» do «Sianu» [Tekst] : zarys ukraińskiego ruchu sportowego w latach 1868-1944 na terenie Ziemi Przemyskiej / Wojciech Piotrowski. – Przemsł, 2010. – 633 s.

Юрій-Орест ТАРНАВСЬКИЙ (1934)

Народився у Турці (Львівщина). Письменник, лінгвіст, один із засновників Нью-Йоркської групи авангардних українських діаспорних письменників, співзасновник і співредактор журналу «Нові поезії», член американської групи письменників-новаторів Fiction Collective, член Національної спілки письменників України. Пише українською та англійською мовами.

У фонді зберігаються два художні твори Ю.-О. Тарнавського: книга новел англійською мовою та збірка поезій українською мовою з дарчим написом відділу від руки на обох книгах з підписом і зазначенням дати перебування у Львові «16.05.2002». Дарчий напис розміщений на авантитулах обох книг, за змістом напис є свідченням пошани до бібліотеки.

Три блонди і смерть
Юрій-Орест Тарнавський
16.05.2002

Тарнавський Ю. Поезії про ніщо і інші поезії на цю саму тему [Текст] : поезії / Ю. Тарнавський. – Нью Йорк: Вид-во Нью-Йоркської Групи, 1979. – 384 с.

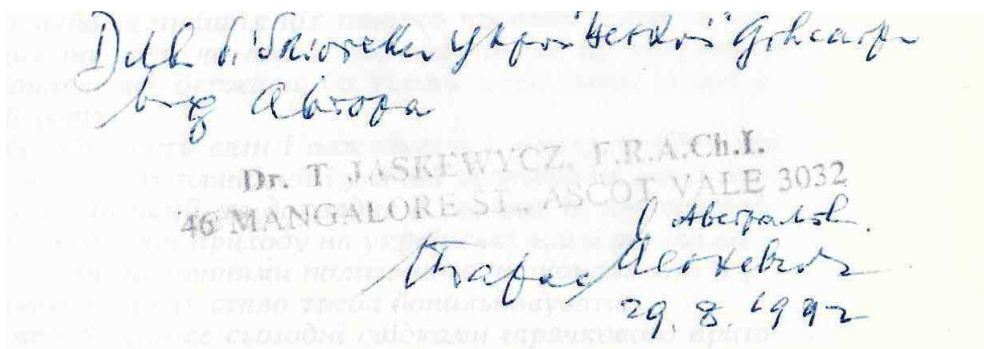
Tarnawsky Y. *Three Blondes e Death* [Text] : a novel / Y. Tarnawsky. – [Б. м.], 1993. – 491 p.

Тарас ЯСЬКЕВИЧ (1920-2013)

Народився в селі Ляцьке-Шляхецьке (Станіславівщина, Польща, нині село Липівка на Івано-Франківщині). Хімік, громадський, політичний та церковний діяч, автор наукових публікацій і 14 хімічних патентів, здобув високу відзнаку (Феловшип) Королівського австралійського хімічного інституту за винаходи у промисловій хімії (1972). Помер у місті Мельбурні (Австралія).

У фонді зберігається одна книга Т. Яськевича українською мовою суспільної тематики з дарчим написом відділу, підписом, зазначенням місця проживання автора «Австралія» та дати ймовірного дарування книги. Дарчий напис вміщений на титульній сторінці видання.

Текст дарчого напису розірваний невеликим інформаційно-адресним нерозбірливим, затертим штампом, відчитати який можна лише за допомогою лупи. На жаль, виокремити його з напису не вдалося.

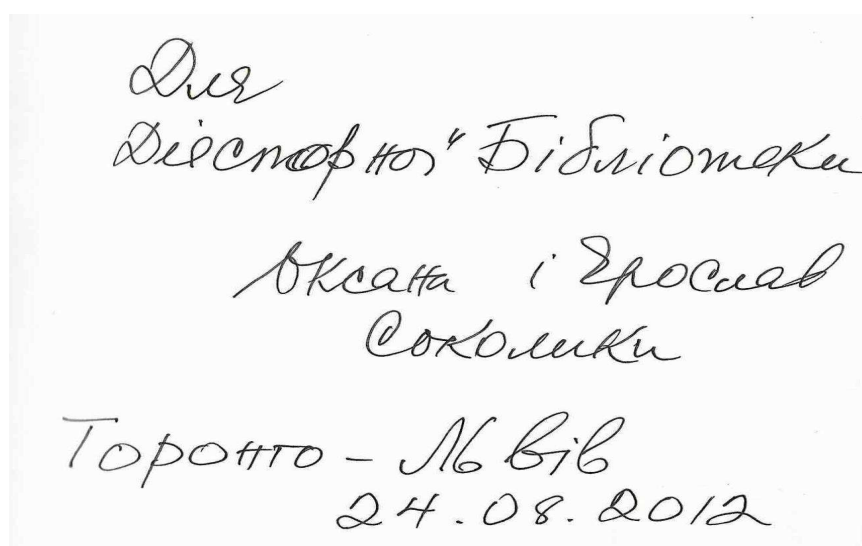
Яськевич Т. Проблеми української державности [Текст] / Т. Яськевич. – Мельборн, 1991. – 151 с.

ПРИВАТНІ ДАРОДАВЦІ – СІМЕЙНІ ПАРИ

Оксана і Ярослав СОКОЛИКИ

Подружжя Соколиків – офіційні розпорядники творчої спадщини Уласа Самчука. Ярослав Соколик (1925-2017) – колишній львів'янин, громадський діяч, інженер, жертводавець на потреби фондаций та установ України і діаспори. Його дружина Оксана Соколик (1927) – донька сподвижника Симона Петлюри, громадська діячка, голова Світової федерації українських жіночих організацій (1992).

У фонді зберігається повість У. Самчука «Марія» англійською мовою, до якої О. Соколик написала передмову, з дарчим написом відділу від руки і зазначенням місця перебування «Львів» та місця проживання «Торонто», а також дати дарунку «24.08.2012». Соколики впродовж багатьох років підтримували дружні відносини з Острозькою академією, відвідали її 14 серпня 2012 році напередодні Дня Незалежності України. Ймовірно, відвідали в той же час і місто юності п. Ярослава, тому зазначено «Львів» і дату «24.08.2012» (День Незалежності України). Дарчий напис вміщений на авантитулі видання, за змістом є свідченням пошани і поваги.

Для
Дієсторії Бібліотеки
Оксана і Ярослав
Соколики
Торонто - Львів
24.08.2012

Samchuk U. Maria [Text] : [story] / U. Samchuk; author
Biography O. Bryzhun-Sokolyk. – Toronto, 2011. – 247 p.

ДАРОДАВЦІ – ПОВАЖНІ ІНСТИТУЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ

КАНАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ (КІУС)

КІУС – осередок українознавчих студій, заснований 1976 року при Альбертському університеті в Едмонтоні (Канада), який провадить науково-дослідну і видавничу діяльність про Україну та українську діаспору.

У фонді знаходяться 11 о. д.: шість суспільної, одна мистецької та дві релігійної тематики, два художні твори. З них за мовами: одна українською, десять англійською. Дарчі написи містяться на приклеєній до книжкового полотна заокруглених по кутах паперовій наліпці розміром 100 x 85 мм (10 о. д.); на 9 о. д. дарчі написи зроблені курсивом, на 2 о. д. – шрифтом, стилізованим під рукописний; на 1 о. д. – паперова наліпка з гострокутними краями розміром 140 x 110 мм. Дарчий напис розміщений на форзаці десятиох і на авантитулі одного видання без зазначення суб'єкта дарування.

CIUS PRESS
DEPARTMENT OF SLAVIC LANGUAGES AND LITERATURES
UNIVERSITY OF TORONTO
21 SUSSEX AVENUE
TORONTO, ONTARIO M5S 1A1 CANADA

Compliments of the
Canadian Institute of Ukrainian Studies Press

Дарунок від Видавництва
Канадського Інституту Українських Студій

Toronto: Canadian Institute of Ukrainian Studies Press, 1995. – 202 p.

=====
Bociurkiw B. *The Ukrainian Greek Catholic Church and the Soviet State (1939-1950)* [Text] / B. Bociurkiw. – Toronto: Canadian Institute of Ukrainian Studies Press, 1996. – 310 p.

=====
Procyk A. *Russian Nationalism and Ukraine* [Text] / A. Procyk. – Toronto: Canadian Institute of Ukrainian Studies Press, 1995. – 202 p.

**The Ukrainian
Greek Catholic Church
and the Soviet State
(1939–1950)**

Bohdan Rostyslav Bociurkiw

=====
Soroker Y. *Ukrainian Musical Elements in Classical Music* [Text] / Y. Soroker. – Toronto, 1995. – 155 p.

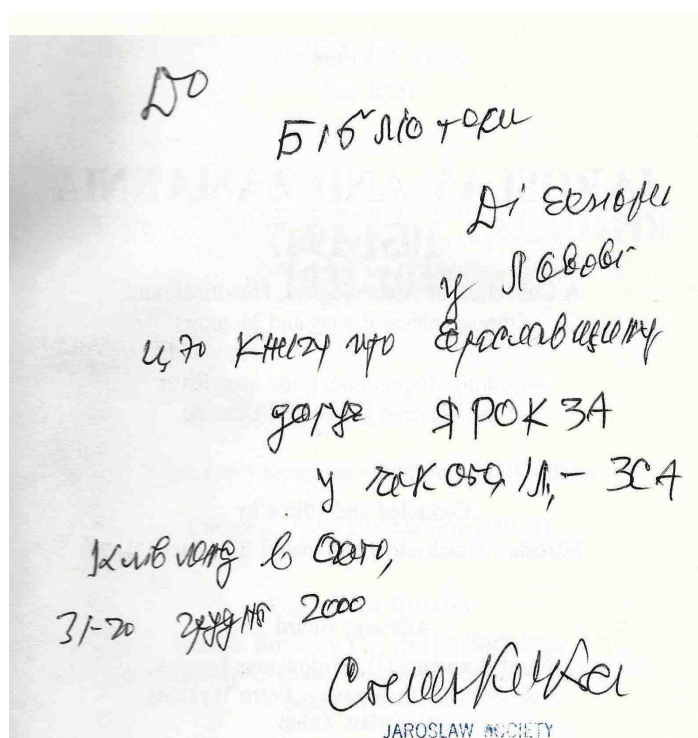

Canadian Institute of Ukrainian Studies Press
Edmonton 1996 Toronto

**РЕГІОНАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ЯРОКЗА»
(«Ярославщина і Околиці Засяння»)**

РО «ЯРОКЗА» – земляцька організація, заснована 4 вересня 1966 року учасниками регіональної зустрічі у Чикаго. Основним завданням її було об'єднання всіх мешканців Закерзоння (Ярославщини та Надсяння) з метою збереження української ідентичності в еміграції. Ініціатором її створення був Степан Кікта, патроном – єпископ Андрій Сапеляк.

У фонді зберігаються два примірники історико-мемуарного збірника «Ярославщина і Засяння» українською мовою з дарчими написами від руки.

Перший – «Дар для Бібліотеки діаспорної літератури ім. М. Павлика, м. Львів від Регіонального Об'єднання «Ярокза» у З.С.А. і Філії у Торонто-Канада» із зазначенням міста «Торонто», дати «Грудень 1.1993 р.», а також підписом «М. Лозовський». Другий – «До Бібліотеки Діаспори у Львові цю книжку про Ярославщину дарує від земляцької організації «ЯРОКЗА» у Чикаго – ЗСА» із зазначенням місця

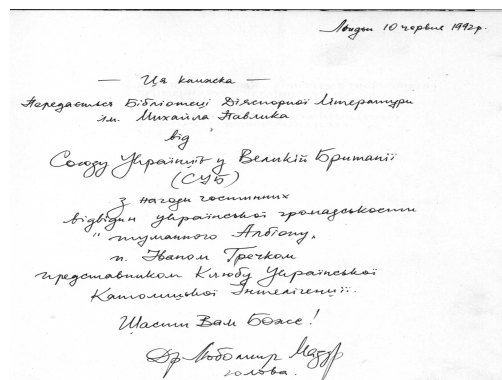
проживання «Клівленд в Огайо», дати «31-го грудня 2000» і підпису С. Кікти. Дарчі написи на обох книгах містяться на авантитулі кожного з видань.

Ярославщина і Засяння. 1031-1947 [Текст] : іст.-мемуар. збірник / ред., упоряд. М. Семчишин. – Нью Йорк; Париж; Сидней; Торонто: ЯРОКЗА, 1986. – 797 с.

СОЮЗ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ (СУБ)

СУБ – найбільша українська громадська організація у Великій Британії з відділами й осередками у різних містах. Була заснована в Единбурзі (1946) для об'єднання всіх українців Британії. Працює у сфері освіти і виховання. З 1945 року видає часопис «Українська думка», який до вересня 2004 р. виходив під назвою «Наш клич». Особлива увага приділяється інформуванню британців про Україну, поширенню ідеї незалежної України.

У фонді зберігається хрестоматія української релігійної поезії українською мовою з нестандартним, нешаблонним дарчим написом від руки, який за змістом є відгуком на відвідини українською делегацією Великобританії та побажанням: «Ця книжка Передається Бібліотеці Діаспорної Літератури ім. Михайла Павлика від Союзу Українців у Великій Британії (СУБ) з нагоди гостинних відвідин української громадськості туманного Альбіону, п. Іваном Гречком, представником Клубу Української Католицької Інтелігенції. Щастя Вам Боже!», а також з підписом, зазначенням місця написання «Лондон» і дати «10 червня 1992 р.». Дарчий напис знаходиться на форзаці видання. Ймовірно, книга потрапила до бібліотеки через Івана Гречка, який вів дружнє листування зі СУБом.

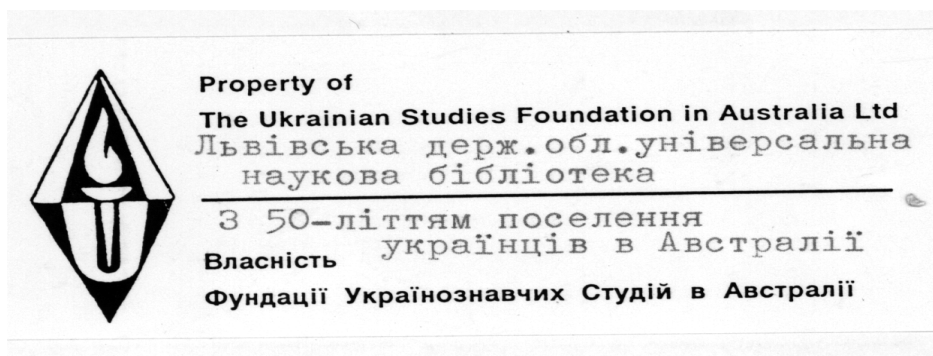
Хрестоматія української релігійної літератури. [Текст]. Кн. 1. Поезія / упоряд., голов. ред. І. Качуровський. – Мюнхен; Лондон: Накладом Союзу Українців у Великобританії, [1986]. – 552 с.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ В АВСТРАЛІЇ (ФУСА)

ФУСА заснована у березні 1976 року у Сідней як організація для збирання коштів на відкриття українознавчих досліджень в одному з австралійських університетів. Це була ідея професора Манітобського університету (Канада) Я. Рудницького, головним друкованим органом стала газета «Вільна думка» на чолі з редактором В. Шумським. Першим головою ФУСА був С. Балко.

У фонді зберігається 2 книги з дарчим написом «Львівська держ. обл. універсальна наукова бібліотека» українською мовою (довідкове видання і видання літературознавчого характеру).

Дарчий напис на виданнях – це приклеєна на книжкове полотно паперова машинописна наліпка розміром 4х11 см із зображенням факела у ромбі з двох складених пірамід. Наліпка розділена на дві частини лінією: згори назва організації англійською мовою, під нею назва бібліотеки; знизу вказано суб'єкта права на видання (ФУСА) і зміст дарчого напису – з нагоди певної події, а саме «50-ліття поселення українців в Австралії». Дарчий напис міститься на форзаці видань.

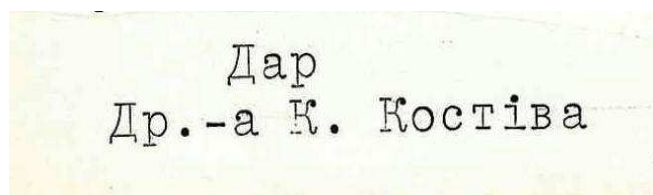

=====
Хахуля О. Б. Антоненко-Давидович у пазурях чекістів [Текст] : спогади / О. Хахуля; передм. та пер. з рос. Д. Чуба. – Мельборн: Ластівка, 1987. – 215 с.

НЕАДРЕСНІ ДАРЧІ НАПИСИ

Під час дослідження дарчих написів на документах з фонду відділу україніки було виявлено видання з дарчими написами без адресації відділу чи ЛОУНБ. Так, у фонді зберігається видання Костя Костіва українською мовою – збірка віршів та оповідань, в якій розміщено гомілію (проповідь) дародавця з дарчим написом «Бібліотеці Українського Інституту св. Володимира» на машинописній наліпці, що знаходиться на звороті обкладинки книги, яку збрала і видала, ймовірно, його дружина О. Костів.

Кость КОСТИВ (дат народження і смерті не знайдено) – доктор філософії та права, викладач біблійної й систематичної теології в Українському біблійному інституті, водночас пастор української євангельсько-баптистської церкви в Саскатуні (Канада). Саме він подбав, щоб мовою богослужінь стала українська, а назву церкви змінив з «Російсько-українська церква» на «Перша українська євангельсько-баптистська церква».

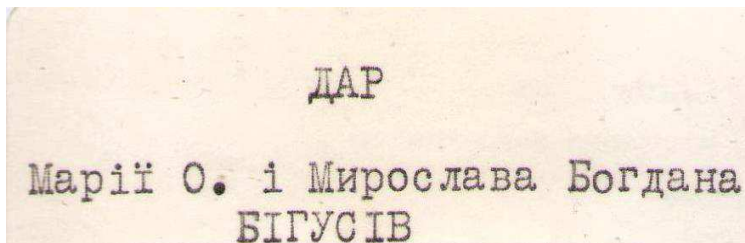

=====
Травневий вінок [Текст] : зб. віршів і оповідань з нагоди Дня матері / збрала і видала О. Костів. – Торонто, 1963. – 195 с. – (гомілія «Ознаки материнської віри» К. Костіва, с. 176-186).

Знахідкою для бібліотеки стала копія праці «Гроші Української Держави» з бібліотеки св. п. доктора Я. Зозулі – правника, публіциста, професора Українського технічно-господарського інституту, зроблена Мирославом-Богданом Бігусом. Копії були призначені для передачі бібліотекам України і на них вміщено дарчий напис самого М.-Б. Бігуса та його дружини Марії. Видання українською мовою суспільної тематики з дарчим написом, виконаним машинописним шрифтом, у вигляді прямокутної наліпки з ледь заокругленими кутами, приклеєної до книжкового полотна, розміром 2,1 x 7,5 см. Міститься він на форзаці книги. Дарунок п. Бігусів бібліотекам свідчить про їхнє розуміння важливості наявності цієї праці у бібліотечних фондах України.

Мирослав-Богдан БІГУС (1910-2006) народився у селі Підгороддя (Івано-Франківщина). Підприємець, громадський діяч, колишній вояк дивізії «Галичина», член НТШ; співвласник

української книгарні в Монреалі (Канада), яка розповсюджувала українську літературу; меценат, адміністратор журналу «Вісті комбатанта»; член оргкомітету з підготовки двотомної праці «Рогатинська земля». З 1990 р. встановлював контакти з різними інституціями України, зокрема з НТШ, подарувавши багатьом з них рідкісні видання, надруковані в еміграції, іноді у вигляді старанно виготовлених копій. Організатор фінансової підтримки видання Енциклопедії українознавства за редакцією В. Кубійовича (український і англійський варіанти), сприяв перевиданню Енциклопедії українознавства в Україні (1993-2003); організатор фондів для Української медичної харитативної служби, інвалідів, Братства колишніх вояків 1-ї Української дивізії УНА. Помер у Торонто (Канада), перепохований у 2008 році в Рогатині.

Мартос Б. Гроші Української Держави [Текст] / Б. Мартос, Я. Зозуля. – Мюнхен, 1972. – 101 с.

З ім'ям М.-Б. Бігуса пов'язаний і дарчий напис на двох книгах – копіях журналу «Україна», який виходив у Парижі в 1949-1953 рр. малим накладом. Кожна книга містить п'ять журналів. Дарчий напис міститься на форзаці у вигляді наклеєної на книжкове полотно паперової наліпки розміром 8,9 x 10,5 см. Виконаний він друкарським шрифтом і обрамлений українським орнаментом. За змістом дарчий напис є саме таким, бо ці видання були підготовлені до копіювання книголюбом, меценатом М.-Б. Бігусом для передачі бібліотекам університетів і наукових інституцій України за кошти адміністрації військового журналу «Вісті комбатанта», який видається Братством колишніх вояків 1-ї УНА.

Цікаво, що на першій сторінці видання міститься подяка докторові Мирославу Небелюку (медик, історик, письменник, перекладач, публіцист, громадський діяч, уродженець Івано-Франківщини) з Торонто (Канада) та директорці Бібліотеки імені С. Петлюри в Парижі (Франція), докторові історичних наук Ярославі Йосипишин за надання («випозичення») примірників журналу для копіювання. Подяка – машинописний друк із зазначенням дати і місця написання подяки «Торонто, жовтень 1998 р.».

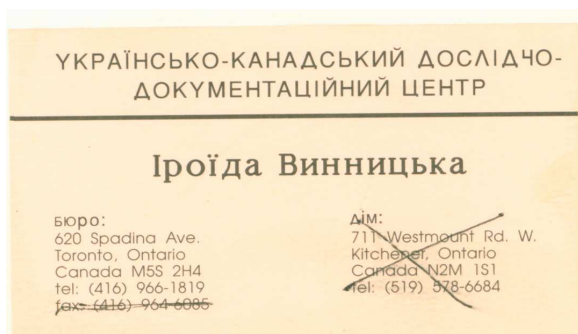
Комбатантська організація була створена в 1949 році, має крайові організації та місцеві станиці в Німеччині, Канаді, США, Аргентині, Австралії. З 1992 року – в Україні зі станицями у Львові, Тернополі, Івано-Франківську, Дрогобичі. Колишні вояки дивізії у Великій Британії співпрацюють з Братством, але утворили окрему організацію – Об'єднання колишніх вояків українців у Великій Британії. У 1950-1974 рр. Братство видавало в Мюнхені журнал «Вісті», сьогодні у співпраці з Об'єднанням колишніх вояків українців Америки видає двомісячник «Вісті комбатанта», ініціює публікації мемуарно-історичної і військової літератури.

Україна: українознавство і французьке культурне життя [Текст] : в 2 ч. – Париж. – Ч. 1: 1949-1951. – [400]с.; Ч. 2. 1951-1953. – [508]с.

Можна вважати дарчим написом або просто зазначенням приналежності Українсько-Канадському дослідно-документальному центрові (УКДДЦ) в особі Іроїди Винницької двох видань, а саме книги англійською мовою про Голодомор в Україні 1932-1933 років, укладеної на підставі зібраних свідчень, та книги українською мовою про відображення голоду 1922-1923 рр. в українській пресі Канади. За формою напис – це наклесна блідо-рожева візитка І. Винницької на титульній сторінці (видання англійською мовою), на форзаці (видання українською мовою).

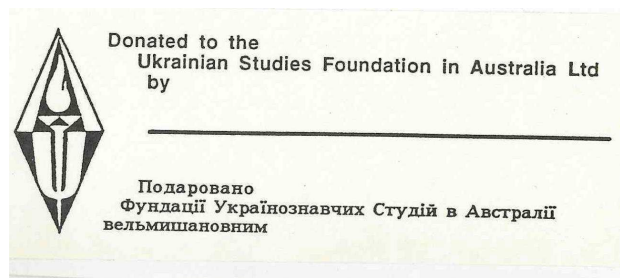
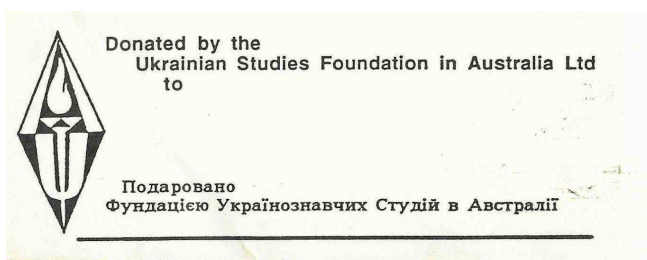
Іроїда ВИННИЦЬКА (1933) – громадська діячка, архівіст, педагог, провідний член Пласту. В 1949 р. емігрувала до Канади. У 1986 році заснувала і професійно провадить на громадських засадах унікальний Архів в українсько-канадському дослідно-документаційному Центрі в Торонто. Особливу увагу приділяє записам живої історії – інтерв'ю зі свідками важливих подій ХХ століття. З 1989 року співпрацює з Інститутом історичних досліджень Львівського університету, де започатковано першу в Україні лабораторію Живої історії. Багатолітня голова Світової координаційної виховно-освітньої ради (СКВОР) при Світовому конгресі українців. Засновниця і директорка «Рідної школи» і курсів українознавства в Кіченер (Онтаріо, Канада). **УКДДЦ** – неприбуткова громадська організація в Торонто, створена у 1986 році; збирає, класифікує і зберігає документальні свідчення внеску українців у Канаді, в інших країнах розселення та в Україні у світову історію і культуру.

Famine-Genocide in Ukraine, 1932-1933: western archives, testimonies and new research [Text] / ed. W. Isajiw. – Toronto: Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre, 2003. – 212 p.

Голод 1921-1923 і українська преса в Канаді [Текст] / упоряд., ред. Р. Сербин. – 2-ге вид. – Торонто: Укр.-Канад.-Дослідчо-Док. Центр, 1995. – 700 с. – (Документи історії української діаспори).

Фундація українознавчих студій в Австралії (ФУСА) представлена у фонді відділу україніки, крім двох видань з адресними написами (див. с. 36), чотирма виданнями неадресного характеру. Це книга англійською мовою суспільного характеру з дарчим написом на авантитулі, 2 о. д. українською мовою (поетичні збірки) з дарчим написом на форзаці та титульній сторінці видань. Дарчий напис – це приклеєна на книжкове полотно паперова машинописна наліпка розміром 4 x 11 см із зображенням факела у ромбі з двох складених пірамід. Наліпка складається з двох частин: згори назва організації англійською мовою, знизу українською із зазначенням дарування «Подаровано Фундацією Українознавчих Студій в Австралії». Ймовірно, видання розповсюджувалося організацією в бібліотеки України і таким чином потрапило і в ЛОУНБ. Ще одне видання – поетична збірка українською мовою – має ідентичний дарчий напис щодо зображення і розміру, але в нижній частині наліпки зазначено, що воно «Подаровано Фундації...». Тому яким чином і чому книга потрапила до бібліотеки – невідомо. Дарчий напис знаходиться на форзаці видання.

Онуфрієнко В. Поезії [Текст] : вірші оригінальні і перекладені. 1956-1992 / В. Онуфрієнко. – Сідней, 1996. – 368+4 с.

Онуфрієнко В. Полтава [Текст] : поезії. 1943-1956 / В. Онуфрієнко. – Сідней, 1995. – 247 с.